

Kapatın üsleri Çıkmın NATO'dan

Sosyalizmin ilerleyişi önünde kapitalizmin duyduğu çaresizliğin örgütüdür NATO. Kapitalizmi savunmak için kurulmuş bir antikomünist çetedir. Türkiye gericiliği de o antikomünist çetenin fideğinde yeşermiştir. Amerikancıdır, Natocudur. Bunu bilerek söylüyoruz: NATO'dan çıkmadan NATO ile mücadele edilemez. Kapatın üsleri, çıkmın NATO'dan, NATO terör örgütüyle imzalanmış bütün gizli anlaşmaları, sürdürülen bütün örtülü operasyonları halka anlatın. Sonuna kadar destekleyeceğiz. Hadi!

TÜRKİYE NASIL AŞAĞILANIYOR?

Memleketi bir NATO tartışmasıdır aldı gidiyor. Türkiye, geçtiğimiz haftalarda Norveç'te yapılan bir NATO toplantısında "yanlışlıkla" düşman ülke olarak gösterilince, Erdoğan aradığı fırsatı bulduğunu düşündü. Böylece emperyalist başkentlerdeki kendisiyle ilgili hoşnutsuzluğu memleket meselesi olarak sunmaya çalıştı. Ancak her düzen siyasetçisi gibi burada da NATO'yu sorgulama yoluna gitmeyerek, NATO'daki FETÖ'cü komplolardan dem vurmaya başladı.

NATO 1949 kurulmuş bir askeri örgüttür ve o günden beri emperyalizmin jandarmalığını yapmaktadır. Kuruluş amacı insanlığa düşmanlık etmek, patron düzenini korumak.

Dünyanın üçte birinde insanlığın eşitlikçi bir düzeni kurduğu yıllarda, sosyalizme karşı savaşmak için kurulmuştur NATO. Yani kapitalizmi savunmak için kurulmuş bir antikomünist çetedir.

O tarihten biliyoruz, NATO'ya girmek bir örgüte dâhil olmaktan daha fazla bir şeydir. Emperyalizmin ileri karakolu olmayı kabul etmek, ülkeyi emperyalist yağmaya açmak, giderek yarı sömürge olmayı kabul etmektir. NATO'ya üyelik, egemenlik haklarının devridir.

O günden beri topraklarımızda ABD, NATO, AB askeri kuvvetleri fink atmaktadır. Türkiye'nin ordusu ABD ve NATO'nun çıkarlarına göre yeniden biçimlendirilmiş, bir NATO ordusuna dönüştürülmüştür. Arkasından Kontrgerilla, IMF, Dünya Bankası, AB, uluslararası şirketler, bankalar gelip ülkeye

yerleşmiştir.

Bir ülke NATO'ya üye olarak zaten aşağılanmayı, emperyalistlerin masası olmayı kabul ediyor demektir.

Kimse hem böyle kanlı bir örgütün parçası olmayı kabul edip, hem ülkenin onurundan, bağımsızlığından söz edemez.

Bugün Erdoğan'ın derdi de ülkenin onuru falan değil, kendi geleceğidir. Gerçek karşıtlık Türkiye'de işçi sınıfı ile NATO, işçi sınıfı ile emperyalizm arasındadır. Meseleyi Erdoğan ile NATO arasındaki bir çekişmeden çıkarmak gerekir. Bugünkü kirli pazarlığı teşhir etmek, Amerikancılığın bu ülkede kimler tarafından, hangi sınıf tarafından bir devlet politikası haline getirildiğini göstermek ve darbelere, iç işlerine müdahaleye zemin hazırlayan ne varsa ondan bir an önce

kurtulmak için mücadele gerekir.

Doğrudur, Türkiye "düşman ülke" olarak gösterilerek Norveç'te yapılan NATO toplantısında aşağılanmıştır. Ama mesele bu kadar basit midir?

Bir ülke öncelikle kendi yöneticileri tarafından soyup soğana çevriliyorsa zaten aşağılanıyor demektir.

Bir ülke milyonlarca emekçisi bir grup azınlık tarafından sömürülüyorsa zaten aşağılanıyor demektir.

Bir ülke emperyalizmle işbirliğine gidiyorsa zaten aşağılanıyor demektir.

Kapatın üsleri, çıkmın NATO'dan, NATO terör örgütüyle imzalanmış bütün gizli anlaşmaları, sürdürülen bütün örtülü operasyonları halka anlatın. Sonuna kadar destekleyeceğiz.

Hadi!

Baykuş Bakışı

KEMAL OKUYAN

Sizin kahramanlarınız da bir tuhaf

Bir süre öncesine kadar Sarraf konusunda hükümet gibi yandaş medyaya da göğsünü siper ediyor, hızını alamayanların onun yurtsever bir işadama olduğunu dile getiriyorlardı. Hem herkese nasip olmaz, Rıza efendi pis Amerikalıların yaptırımlarını boşa düşürerek İran ile Türkiye arasındaki ticari ilişkilere yardımcı oluyor, iki ülkenin birden "yiğit evladı" haline geliyordu.

Değişik bir hizmet anlayışı. Ülkesine hizmet ederken kendi cebini doldurmak Rıza'nın buluşu değil. Kapitalist ekonominin mantığına uygun; vatan hizmetini bir ihaleye çıkarıyorsunuz. Yap-ışlet modelinden bir farkı yok. Kökü çok eskilere gidiyor ama vatana hizmetin özelleştirilmesinde NATO'nun eline kimse su dökemez.

“8.5 milyar dolarlık. Oluyor size aile boyu vatanseverlik. Ya sonra? Emperyalizmle "sözde mücadele"nin paralı askeri sıkışınca gidip itirafçı oluyor. Ve bir "vatanseverlik" öyküsünün daha sonuna geliyoruz.

NATO komünizmle mücadele adına her yerde kontrgerilla örgütleri kurarken bunların tetikçilerine maaşın yanı sıra karanlık işlerden hisse de veriyordu! Uyuşturucu işi yap ihtiyaçlarını fazlasıyla karşıla; silah ticaretinden kazandığın paraları zıkkımlanırken işçi önderlerini, komünistler öldür; kumarhaneleri haraca bağla kurduğun soysuz çeteleri besle...

Her şey vatan için! Vatansever tosuncukların boku en fazla İtalya ve bizde çıktı. Gladio'nun marifetleri onlarca filme, romana konu oldu; bayağı güçlü bir sektördü vatana, pardon NATO'ya hizmet.

Türkiye'de Susurluk'u hatırlayın. Yüksek maaş, kelle başına prim, örtülü ödenek, üstüne kirli işler çevirmek için izin ve dokunulmazlık. Hem gırtlacağına kadar suça bulaştırılmış oluyorlardı ki, kendilerine yürü ya kulum diyenlere yamuk yapmasınlar.

Sonra da "Türkiye seninle gurur duyuyor". Rıza'nınki de o hesap.

Amerikan emperyalizminin ekonomik yaptırımlarının yanından dolaşmak isteyen İran ve Türkiye'den ihaleyi kapandı Babek Zencani, Rıza Sarraf ve de Şems ile Felah bu işten acayip para kazanıyor, bu yetmiyor bir de İran devletini dolandırıyorlar. Elde ettiklerinin bir bölümünü İran ve özellikle Türkiye'de rüşvet olarak dağıtıyorlar. 8.5 milyar dolarlık.

Oluyor size aile boyu vatanseverlik. Ya sonra? Emperyalizmle "sözde mücadele"nin paralı askeri sıkışınca gidip itirafçı oluyor.

Hükümet ve yandaş basın "tezgah" diyor, "Rıza'yı tanımayız" diyor ve bir "vatanseverlik" öyküsünün daha sonuna geliyoruz.

Sağlık Bilimleri Üniversitesi Rektörü ve Erdoğan'ın özel doktoru Cevdet Erdöl: "İlaçlar helal olmayan katkılar içeriyor ve inançları tehdit ediyor."

Gerici NATO'nun öz evladıdır

NATO'nun ülkeye girişiyle gericiğin yeşermeye başlaması aynı tarihlere denk gelir. Bugün ülkenin başına bela olan bir çok sağcı, dinci, gerici siyasetçi NATO'nun yetiştirmesidir. NATO'nun tezgahından geçmiş bu gerici takımına ülkenin bağımsızlığını isteyen, eşit ve aydınlık bir ülke mücadelesi yürütenlere karşı emperyalizmin maşalığını yapma görevi verilmiştir. Bunca yıldır yaptıkları da bundan başka bir şey değildir.

NATO 4 Nisan 1949'da 12 ülke tarafından kuruldu. Farklı dönemlerde 17 ülke daha katıldı, büyüdü, emperyalizmin ortak askeri aygıtına dönüştü.

NATO bir soğuk savaş örgütüdür. Kuruluş amacı sosyalizmin yayılmasını engellemektir. NATO emperyalist sistemi savunmak için kurulmuş bir antikomünist örgüttür.

'AMERİKA'YI YALNIZ BIRAKAMAZDIK'

İkinci Dünya savaşının dışında kalan Türkiye 1949'da NATO'ya girmek istedi. Ancak kabul görmedi. Demokrat

Parti iktidardaydı. Şimdiki İslamcıların mirasçısı olduklarını iddia ettikleri Adnan Menderes 1950'de birliğe kabul edilmek için Meclis'e danışmadan Kore'ye asker gönderme kararı aldı. "Amerika'yı yalnız bırakamazdık" diyerek savundu kararını. Bir bedeli vardı ABD'ye yakın olmanın. Kore'de 717 ölü, 2246 yaralı, 16 kayıp ve 219 esir vererek ödedik o bedeli. 1952'de egemenlerinin bu yöndeki "fedakârlıkları" sonucu Türkiye NATO'ya kabul edildi.

Kısa zaman sonra NATO'ya kabul edilmenin başka bedelleri olduğu ortaya çıktı. Ülke, Menderes'in o kararının ardından Amerikan üslerine açıldı, Amerikan ordusu gelip

topraklarımıza yerleşti. ABD ve NATO ordusu da hızla uluslararası emperyalizmin ihtiyaçlarına göre biçimlendirildi; TSK NATO ordusuna dönüştürüldü. O tarihten itibaren antikomünizm ve Sovyetler Birliği'ne düşmanlık ordunun varlık sebebi oldu.

Böylece kendi halkı düşman belletildi orduya.

KIBLESİ ABD OLANLAR

O ABD-NATO destekli gericiğin ilk eylemi 1969'da Boğaz'da demirlemiş Amerikan donanmasını protesto eden solcu gençlere silahlarıyla, baltalarıyla saldırmak oldu. "Kanlı Pazar" olarak tarihe geçen o gerici saldırıda TİP üyesi iki işçi öldürüldü, yüzlerce gösterici yaralandı. Menderes'in dediği gibi gericiler yine Amerika'yı yalnız bırakmamışlardı. Aralarında şimdiki Meclis Başkanı İsmail Kahraman, Mehmet Şevki Eyiğil, İlhan Darendelioğlu gibi namı gericiğinde bulunduğu Türkiye İslamcılarının ABD ve NATO ile ilgili kayda geçmiş ilk eylemi organize bir faşist şiddet eylemiydi. Bugün ABD'ye Rıza Sarraf notası gönderenlerin, NATO'yla savaşırız naralarını atanların çıkışlarında

Kore'de Amerikan jandarmalığı ve Taksim'de Amerikan donanması yancılığı vardır. Çünkü siyasi genleri Amerikancıdır, Natocudur. AKP'nin Nâzım'ın karşısına çıkarmaya çalıştığı dinci şair Necip Fazıl Amerikancıdır; "Ya Amerika'yı tutacaksınız ya Sovyet Rusya'yı; ya demokrasiyi ya komünizmayı..." der. Fethullah Gülen Amerikancıdır, Komünizmle Mücadele Derneklerinin içinden gelir. Abdullah Gül, Mehmet Ali Şahin, Tayyip Erdoğan, Bülent Arınç, Beşir Atalay, Ömer Dinçer, Abdülkadir Aksu, Hüseyin Çelik; Siyasal İslamcılığın tarihinde sembol olmuş kim varsa antikomünisttir, Amerikancıdır. Kariyerlerini emperyalizme, NATO'ya karşı çıkanlarla savaşarak yapmışlardır. Hepsi NATO'nun sivil milis kuvvetleridir.

ÖNCE DAYILANDILAR SONRA TEKZİP ETTİLER

Hükümete yakın yandaş gazeteciler ve saray sözcüleri ABD ve NATO'ya kafa tutar pozunu takınırken aşağıda bambaşka bir hava esiyordu. AB Bakanı Ömer Çelik Kanada'da katıldığı Halifax 9. Uluslararası Güvenlik Forumu'nda krizle ilgili "Fetö"çüleri suçladı ve "Biz NATO'nun kurucu üyesiyiz, NATO'da önemli bir gücüz. Türkiyesiz herhangi bir şekilde NATO düşünülemez" dedi. Ardından Bakanlar Kurulu toplandı, NATO ile yaşanan "kriz"i görüştü. Görüşmeden sonra Hükümet Sözcüsü Bekir Bozdağ, "Türkiye NATO'ya katkı sunmaya devam edecek" dedi. Varlık sebebi NATO olanların NATO'ya kafa tutması mümkün değildir.

DÜNYANIN EN BÜYÜK TERÖR ÖRGÜTÜ NATO

NATO, 4 Nisan 1949'da 12 ülke tarafından imzalanan Kuzey Atlantik Antlaşması'na dayanarak kurulan ve farklı dönemlerde 17 ülkenin daha katıldığı uluslararası askerî bir ittifaktır. NATO bir soğuk savaş örgütüdür. Temel amacı sosyalizmin yayılmasını engellemek, emperyalist sistemin jandarmalığını yapmaktır. Türkiye 1949'da birliğe girmek istedi. Ancak kabul görmedi. 1950'de birliğe

kabul edilmek için Kore savaşına asker gönderdi. 1952'de bu yöndeki çabaları sonucu NATO'ya kabul edildi. NATO 1950'li yılların ikinci yarısından sonra birçok ülkede yasadışı kontrgerilla örgütlenmeleri yoluyla ilericilere dönük gayriresmî kirli savaş yürüttü. NATO'nun merkezi Belçika'nın başkenti Brüksel'dedir. Tüm NATO üyelerinin toplam askerî harcaması,

dünyadaki savunma harcamalarının %70'inden fazlası. Örgüt Yugoslavya'nın dağılması sürecinin aktörlerinden biri oldu. Irak'ın ve Libya'nın işgalinde önemli roller üstlendi. 11 Eylül saldırılarından sonra kuvvetleri Afganistan'a konuşlandırıldı. NATO fiziki işgallerinin dışında ona dahil olan tüm ülke ordularının siyasi-ideolojik referanslarını, öğretilerini de belirleyen bir güce sahip.

AKP'de Sarraf krizi büyüyor

ABD'de görülen davada Rıza Sarraf itirafçı oldu ve bu gelişmeyle sanık sandalyesinde sadece Halkbank yöneticisi Hakan Atilla kaldı. İddialara göre Atilla'nın yanında pek çok AKP yöneticisi için de yer ayrılıyor. AKP kurbanlar vererek sıyrılmaya çalışıyor.

ABD'de tutuklu yargılanan Rıza Sarraf, jüri duruşması öncesi yapılan son ara duruşmaya katılmadı. Duruşmada Sarraf'ın avukatları da yer almadı. Bu Sarraf'ın itirafçı olduğu şeklinde yorumlandı. Buna karşı dava kapsamında tutuklu Halkbank yöneticisi Mehmet Hakan Atilla ve avukatları hazır bulundu. Hâkim Richard Berman, Atilla'nın son iddianameye yönelik itirazlarını reddederek, iddianamenin geçerli olduğuna hükmetti.

Bunun anlamı Rıza Sarraf'ın itirafçı olduğu ve duruşmada tanık sandalyesinde oturacağı. Peki, sanık sandalyesinde kim oturacak? Sadece bir Türk kamu bankasının ikinci derece yöneticisi mi?

Öyle olmayacağı ABD basın kuruluşlarının açıkça dilendiriliyor. İddialara göre duruşmada Halkbank Yöneticisi Hakan Atilla'nın yanında pek çok AKP yöneticisi de oturtulacak. Daha kötüsü ise Türkiye'nin o sandalyeye oturtulması. Birkaç hafta önce AKP'de yaşa-

nan büyük paniğin sebebi işte bu. Hatırlanacağı gibi iktidar sözcüleri Rıza Sarraf'ın nerede olduğunun bilinmediği ve avukatlarıyla dahi görüşülmediğini iddia etmiş, Dışişleri Bakanlığı, Sarraf'ın durumu hakkında Amerikan makamlarından yazılı notayla bilgi talep etmişti. ABD yetkilileri ise Türkiye'den gelen bu talepleri, "Rıza Sarraf halen federal bir tutukludur. Bu aşamada daha ayrıntılı bir bilgi vermeyeceğiz" diyerek yanıtladı.

'17-25 ARALIK TAPELERİ DE DELİL'

Hürriyet New York Temsilcisi Razi Canıklıgil'in verdiği bilgilere göre, davada, 17 - 25 Aralık soruşturmasında geçen tapeler delil olarak gösterildi. Bunun yanında 2015 yılının yaz ayında yapılan dinlemelerin de tapeleri var. Ancak bu dinlemeleri kimin yaptığını belli değil. Sarraf'ın avukatları ilk duruşmalarda 17-25 Aralık için "Gülen komplosu" demişti. Fakat buna karşılık savcılığın cevabı, "17-25 Aralık dinlemeleri FBI'nın"

AKP'NİN YOĞUN ÇABASI

CHP milletvekili Ömer Süha Aldan, Halkbank'ın iki üst düzey görevlisinin, Rıza Sarraf'ın da içinde bulunduğu para trafiğine ait kayıtları ABD'ye teslim ettiğini öne sürdü. Aldan'a göre AKP yetkilileri Sarraf'ın ifadesinin sadece bürokrasi çerçevesinde olması için yoğun bir çaba içerisinde. Başbakan Yıldırım da ABD'ye sadece bu iş için gitti. O sırada iki oğlunun offshore hesaplarının ortaya çıkması da bir rastlantı değil.

İddialar o ki, AKP duruma göre kurban veya kurbanlar savunmaya geçecek. İstemeyen kişilere doğru uzanırsa AKP toplu olarak savunmaya geçecek. "Görüyorsunuz NATO'yu, ABD'yi, AB'yi bunlar bize düşman diyerek" içeride tutunma çabasına girecek. Bütün bu gelişmelerden sonra konuşan Tayyip Erdoğan "17-25 Aralık'ta ülkemize tarihin en büyük tuzaklarından biri kuruldu. Bu tuzak başarısız olunca aynı tezgâhi götürdüler Amerika'da kurdular" dedi.

elindeki bilgilerle uyuyor" oldu. Bu da FBI eliyle "rüşvet-yolsuzluk-İran" hattında başka bir soruşturma yürütüldüğü şeklinde yorumlandı.

Davanın seyri her ne olursa olsun şurası açık ki Sarraf artık davanın asıl sanığı değil. ABD merkezli basın kuruluşu NBC, Sarraf'ın savcılıkla işbirliğine başladığını ve hapisten çıktığını öne sürdü. NBC'nin haberinde ayrıca,

"Türkiye Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan bu gelişmeyi önlemek için yoğun çaba sarf etmişti" dendi. Eğer durum bu ise Sarraf

Türkiye'den sonra İran'a karşı da ABD tarafından kullanılacak bir unsur olacak. Yani Sarraf itirafçı olduysa yandı gülüm keten helva!

SAMANALTI / Sait Munzur

ÖLDÜRÜR KAPİTALİZM ÖLDÜRÜR KAPİTALİZM ÖLDÜRÜR

KAPİTALİZM ÇOCUKLARIMIZI DA ÖLDÜRÜYOR

20 Kasım Dünya Çocuk Hakları Günü'ydü. Ahmet Yıldız 14 Mart 2013'te, ruhsatsız bir işyerinde, daha hızlı çalışsın diye güvenlik sensörü kapatılmış pres makinesine kafası sıkışarak yaşamını kaybetmişti. Ahmet henüz 13 yaşındaydı ve kaçak olarak çalıştırılıyordu. İşyeri sahibi Ali Koç, Ahmet'i hastaneye götürdüğünde olayı trafik kazası olarak kayıtlara geçirdi. Açılan davada patronun cezası iyi hal indirimleri ile 24 taksit bölünecek şekilde 30 bin 40 lira olarak belirlendi. Ahmet öldü, patron işine devam ediyor, 2 yıl geçti, taksit bittil!

Bitlis'te okul harçlığını kazanmak için değirmende çalışan 14 yaşındaki Mehmet Emin Çevik elektrik akımına kapılarak, Gebze'de dört tarafı korumasız asansör üzerinde çalışan Suriyeli 15 yaşındaki

çocuk düşerek, Gaziantep'te bir şirketin depo bölümünde çalışan 14 yaşındaki İsrail Sarı kamyonetle duvar arasına sıkışarak, Ankara'da inşaatçı çalışan Samet Çelebi elektrik akımına kapılarak yaşamını yitirdi... Daha nice'si var.

İş Sağlığı ve Güvenliği Kanunu'nun çıktığı 2012 yılından bu yana en az 300 çocuk, iş cinayetlerinde hayatını kaybetti. 2013'te en az 59, 2014'te en az 54, 2015'te en az 63, 2016'da en az 56 ve 2017'nin ilk 7 ayında ise en az 28 çocuk işçi yaşamını yitirdi. Çocuk işçilerin çalışmasına izin verilen işler hafif işler olmalıdır. Tehlikeli ve çok tehlikeli işlerde çalıştırılmazlar. Çocuk işçilerin çalışırken öğrenimlerini aksatmayacakları; gelişim, sağlık ve güvenliklerine zararlı etkisi olmayan işlere izin verilmesi gerekmektedir.

Bu sefer gençlik yargılayacak!

Memleketine ve üniversitesine sahip çıkan öğrencilerin değil, onları gericiyle ve patronlara satanların suç işlediğine işaret eden gençler, 29 Kasım'da üniversiteye karşı işlenen suçları yargılamak üzere temsili bir mahkeme kuracak.

AKP'li yıllarda şiddetlenen üniversitelere müdahale, OHAL ile farklı bir boyuta taşındı. Ancak tüm çabalara karşın AKP'nin üniversitelerdeki ilerici birikimi tasfiye edebildiği ya da teslim aldığı söylenemez. Ellerin kendilerine örgüt yebildikleri "Reisçi" bir gençlik olmadığı gibi, kapama eşliğine gelen bölümler, boş geçen dersler, akademisyen bulmak için ilan veren üniversitelerden oluşan bir manzara kaldı geriye...

Bu tablonun AKP'nin üniversitelerde giderek daha kurnalsız ve baskıcı olmasına neden oluyor. Öğrencilere yönelen soruşturma furçası da bunun bir parçası. Soruşturma furçası, İstanbul Üniversitesi'nde 10 Ekim Ankara katliamı protestosuna katılan 67 öğrenciye açılan soruşturmalarda farklı bir boyuta taşındı. Öğrenciler tarafından tepkiyle karşılanan soruşturmalar, açıkça üniversiteden AKP'li olmayan siyasetin tasfiyesi anlamını taşıyor. İstenen üniversite kimliğinin tasfiyesi, bunun yolu da boyun eğmeyenleri üniversiteden uzaklaştırmaktan geçiyor.

GENÇLİK DEĞİL ONLAR SUÇLU

67 öğrenci hakkında başlatılan soruşturma üniversiteliler tarafından tepkiyle karşılandı. Gençlik Muhalefeti, Öğrenci Kolektifleri ve Türki-

ye Komünist Gençliği ortak bir açıklama yaparak soruşturmanın hukuksuzluğuna işaret etti.

Öğrencilerin değil, onları gericiyle ve patronlara satanların suç işlediğine işaret eden gençler, 29 Kasım'da bu suçları yargılamak üzere temsili bir mahkeme kuracak. Aydınların, sanatçıların, çeşitli meslek örgütlerinin ve sendikaların desteklediği mahkemede; her üniversitede yan yana gelinerek oluşturulan suç dosyalarıyla, üniversitelerde işlenen suçlar gözler önüne serilecek. Etkinlik 29 Kasım Çarşamba günü İstanbul Ses Tiyatrosu'nda yapılacak.

'SUÇLULARI AFFETMEYECEĞİZ'

3 öğrenci örgütünden yapılan ortak açıklamada etkinlikle ilgili şu ifadeler yer verildi:

"Eğer ortada bir suç varsa, o da üniversiteleri patronlara ve AKP'ye peşkeş çekmektir. Suçlarını ise affetmeyeceğiz.

29 Kasım Çarşamba günü üniversiteye karşı işlenen suçları

yargılayacağız. Kuracağımız temsili mahkemede bir araya gelecek, üniversiteye karşı işlenen suçları gençlerle ve kamuoyuyla paylaşacağız. Hem yarı koltukları devrildiğinde suçlarını yüzlerine vurmak hem de bugünkü pervasızlıklarını durdurmak için. Memleketi ve üniversiteleri

yağmalayanların, mücadele edenleri yargılama ehliyeti yok. Ancak, mücadele edenlerin 29 Kasım'da söyleyeceği iki çift sözü, soracağı bir hesabı var.

Yan yana gelmeye, üniversiteye karşı işlenen suçları sıralamaya; birlikte yargılayıp, birlikte mücadele etmeye çağırıyoruz."

Fidel'i hatırlamak

Tarihte bireyin rolü üzerine çok şey söylendi bugüne kadar. Fidel'in rolünü anlamak içinse Fidel'i uğurlarken milyonlarca Kübalının "Ben Fidel'im" diye haykırdığını hatırlamak yeterlidir. Bir liderden başlayarak şaşmaz biçimde savunulan değerlerin sosyalist bir topluma mal edilmesinin örneğidir Fidel.

GÖZDE KÖK

Bir yıldır Fidel'siz bir dünyada yaşıyoruz. Fidel'in bütün hayatını adadığı Küba sosyalizmi ise yoluna devam ediyor.

Fidel'i hatırlamak için anma günlerine ihtiyaç yok. Başkumandan, heykeli hiçbir yere dikilsin istemezdi. Ölümünün ardından Küba Ulusal Meclisi'nin ilk icratı Fidel'in bu dileğini yasa hükmüne taşımak oldu. Fidel'in heykellere ihtiyacı yok. Belki bir gün Küba'daki devrimci ahlak, tevazu ve özgüven ile karakterize olan hakim siyaset kültürü aşınmaya başlarsa o gün Fidel için de kaygılanmaya başlamak gerekir. Ancak bu yönde hiçbir emare yok.

Fidel'i anlatmak için uzun konuşmalar da gereksiz bir yerde... Fidel'i anlatmanın

en iyi yolu Küba'ya yakından bakmaktır. Bu uzak ada ülkesinde ne olup bittiğini takip etmekte zorlanıyorsanız Küba'nın dünyadaki temsilcilerine bakın. Fidel'i göreceksiniz. Emperyalizmin zorbalık ve yalanla çürüttüğü uluslararası alanda Kübalılar insanlığın ilerici değerlerini aşkın bir adalet duygusu ve direngenlikle temsil etmeye devam ediyorlar. Hiçbir siyasi hesap onların doğruları savunmalarının önüne geçemiyor. Daha geçenlerde bir UNICEF toplantısında çıkışına tanık olduğumuz genç Kübalı kadın temsilciyi izleyip Fidel'i hatırlamak mümkün mü? İsrail adına yapılan demagogik konuşmanın ardından genç Kübalı büyük bir özgüvenle hem yöntem dersi vermiş hem de Filistin halkının trajedisini ve haklarını hatırlatmıştı. Siyonizm'in mağdurları için kurulu saygı duruşuna davet

ederken bir damla gözyaşı süzülüyordu yanağından. Et-kileyici bir andı ama şaşırtıcı değildi. Kübalıların başka halkların haklarını savunurken en ufak bir yabancılaşma duygusu yaşamamaları Fidel'in şu sözlerinde özetlenen bilgiyi içselleştirmiş olmaları ile ilgili: "Başkalı için mücadele edemeyenler kendileri için hiçbir zaman yeterince mücadele edemeyeceklerdir."

Tarihte başarıları imza atmış, kahramanlık göstermiş kişileri yüceltmek kolaydır. Fidel'i başarı ve kahramanlıkları ile özetleyebiliriz işimiz gerçekten kolay olurdu.

Bir grup tecrübesiz genç devrimci ile 1953'te ülkenin doğusunda ayaklanma başlatmak, üç yıl sonra Meksika'dan Küba'ya dönüşte Batista Ordusu'nun elinden kurtulan 12 gerilla ile savaşa devam etme iradesi

göstermek, Domuzlar Körfezinde canavara tek başına boyun eğdirmek, on binlerce Kübalının Angola'nın bağımsızlığı için savaşmaya gönüllü olacağı bir kardeşlik duygusu yaratmak, ülkeyi uluslararası karşıdevrimin ardından sağ salim düzlüğe çıkarmak... Akıllara durgunluk veren ve her seferinde Küba sosyalizminin güçlenerek çıktığı her bir dönemde ya Fidel olmasaydı dedirtecek nesnel bir zemin mevcuttur. Bunları konuşabiliriz uzun uzun. Ancak Fidel'i ve mirasını anlamış olmayız.

Tarihte bireyin rolü üzerine çok şey söylendi bugüne kadar. Fidel'in rolünü anlamak içinse Fidel'i uğurlarken milyonlarca Kübalının "Ben Fidel'im" diye haykırdığını hatırlamak yeterlidir. Bir liderden başlayarak şaşmaz biçimde savunulan değerlerin sosya-

list bir topluma mal edilmesinin örneğidir Fidel. Böyle olmasaydı bugün Küba için kararlar bağlamak gerekirdi. Öyle yapmıyoruz. Küba'ya bakıyoruz, insanlığın yüz akını, umudu görüyoruz.

Ve Fidel'in 4 Şubat 1972 tarihli mektubunda Salva-

dor Allende'ye yazdıklarını hatırlıyoruz: "Üstesinden gelinemeyecek engel yoktur. Birisi demişti ki yüreklilik, yüreklilik ve daha fazla yüreklilik ileleri gidilir bir devrimde. Bu önermenin taşıdığı çok derin hakikate inanıyorum."

"BENİ TARİH AKLAYACAKTIR"

26 Temmuz 1953'te Fidel'in önderliğinde bir grup devrimci Santiago de Cuba'da Moncada Kışlası'nı ani bir baskınla ele geçirmek istemiş, ancak başarılı olamamışlardı. Yine de Moncada Kışlası eylemi devrimin kazanılması açısından tayin edici bir halka oldu. Fidel'in "Siz beni suçlayın. Mühim değil. Tarih beni haklı çıkaracak" sözleriyle biten ünlü savunması kitlelerin derin memnuniyetsizliğine yanıt olabilecek yeni bir önderliği şekillendirdi. Fidel bu kusursuz savunmada 26 Temmuz eylemcilerinin uğradığı insanlık dışı muameleyi bütün çıplaklığıyla teşhir etmiştir. Esin kaynağımız José Martí'dir, diyerek ülkenin tarihi önderleriyle bağ kurmuştur. Savunmanın edebi tarzı etkileyicidir. Savunmada eylemin taktik değerlendirmesine yer vererek ne yaptığını bilen bir lider ve hareket görüntüsü çizmiştir. "İsteseydik tüm üst düzey askerlerin evlerini basabilirdik, fakat aileleri önünde trajedi yaratmak istemedik" ve benzeri savlarla çürümüş rejime karşı hareketin ahlaki üstünlüğünü ortaya koymuştur. Savunma; meşruiyet ve isyan hakkını tartışan bir siyaset felsefesi metnidir. Bu savunma halk arasında o kadar büyük bir etki yaratmıştı ki artık Fidel'i bir köşede boğmak Batista için daha büyük bir sorun yaratacaktı. Fidel 15 yıla mahkum edilmesine rağmen, 3 yıl sonra, halkın yoğun talebine boyun eğen Batista'nın genel af ilanıyla serbest kalır.

FİDEL VE BİYOTEKNOLOJİ

Küba'nın ülke ekonomisi ve halk sağlığı için attığı en önemli adımlardan biri biyoteknoloji sektörüne yatırım yapmaktır. Küba'nın bu alandaki başarıları kendisi ölçeğinde bir ülke açısından gösterilmiş büyük bir üretin ve özgüvenin sonucuydu. Fikir babası ve en ateşli taraftarı Başkumandan Fidel Castro'ydü. Devrimin ilk yıllarında Ulusal Bilimsel Araştırma Merkezi'nin kuruluşuna öncülük etmişti. 1980'lerin başında "Biyolojik Cephe"yi kurarak Küba biyoteknolojisine emekleme adımlarını attıran da Fidel'den başkası değildi. Kanserle mücadele için interferonun Kübalı bilim adamlarınca

küçük bir laboratuvarında üretilmesini gün gün izledi. Bu gelişmeleri Küba biyoteknolojisini bütün dünyanın gıpta ile baktığı düzeye taşıyan adımları izledi. 1982'de Biyolojik Araştırma Merkezi, 1986'da Genetik Mühendisliği ve Biyoteknoloji Merkezi kuruldu. Küba'nın biyoteknoloji yatırımları özel dönemde de hız kesmedi. Bu yatırımlardan verilmeyen ödün Küba'nın zor zamanlarda çok önemli bir gelir kaynağı yaratmasını sağlamakta kalmadı. Bugün BioCubaFarma 32 kuruluşu, 78 üretim tesisi ve 22 bin çalışanı ile dev bir organizma. Kanserle mücadele için de içinde olduğu pek çok sağlık sorununa çözümler üretmeye devam ediyor.

